

Publicerad 2018-05-01 15:16 av pyre

Folieföreställningar och spegelkokonger

Man interagerar genom någon sorts hinna.

Ett membran av föreställningar som man virat varandra i.

Aluminiumfolie.

Man tror att man ser varandra men egentligen ser man bara spegelbilden av sig själv.

Förvrängd runt deras ansikten.

Och man kämpar och slåss för att göra sig fri från sin foliekokong.

Trögt går det.

Om man stannar upp för länge och hämtar andan byggs nya lager.

Någon som tror att de lagar. Helar ens sår.

"här är det ett hål i dig, låt mig hjälpa"

Vad ser du när du ser på mig?

Är jag lika skrynklig som du?

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren pyre med Poeter.se id #23442 innehar upphovsrätten